

грыжатъ за нихъ; но намъ оше повече не
 е' прошенно, да забораваемы Болгарскій На-
 родъ, отъ рѣкъ коего ныи приехмы креще-
 ніе, и кои научиха насъ да читемы и да
 пишемы, и на нихъный природенъ (*сѣшъ)
 языкъ сѣ совершава наше Богослѣженіе, и
 на нихъный языкъ ныи смы писали близо
 до времени Ломоносова (*Русскій Писатель)
 и негова люлка е' свѣрзана сосъ неразвер-
 заны вѣслове сосъ люлка Россійскаго На-
 рода и проч. *Quod erit demonstrandum.*"

Като говоримы заради Болгарскій я-
 языкъ, тревѣва да сѣ сапикаса, че сегашній
 болгарскій, со старый болгарскій, т. е. сосъ
 церковный нашъ, сѣ нахожда въ истомъ
 сравненіи, навбото е' и Ново-Греческій. За
 това Старо-Болгарска Словесность е' се
 това, шо е' Церковно-Славянска. Като
 говоримъ заради Словесность Сегашнихъ
 Болгаръ на стр. 16. аъ сапикасахъ:
 „Заради Болгарска Словесность немамы
 никакво да говоримъ; защото она оше
 не сѣ е' возродила.“ Таможде аъ поме-
 няхъ заради първа книга Ново-Болгар-
 скаго языка, сирѣчь заради Бѣкварь, дѣто